

Vivian Reinders: „De Passiespelen waren afgelopen jaar het lichtpuntje in mijn leven.”

© Peter Schols

Door Passiespelen jezelf terugvinden

Ze zou deze zomer tijdens de Passiespelen elk weekend in de huid kruipen van Mirjam, de moeder van Judas. Vivian Reinders moest een dag bijkomen toen ze hoorde dat de Passiespelen door corona niet doorgaan.

DOOR ANGELA JANSSENS

De repetities van de Passiespelen zijn voor de 51-jarige Vivian Reinders maandenlang het grote lichtpunt in haar leven geweest. „Dankzij de Passiespelen heb ik mezelf teruggevonden. Ik heb privé een moeilijke tijd achter de rug. Thuis liep het niet lekker en door een burn-out kon ik ook op mijn werk niet functioneren zoals ik dat gewend ben.” Toch aarzelde ze geen moment toen de rol van Mirjam, moeder van Judas op haar pad kwam.

„Ik voelde gewoon dat ik voor de Passiespelen moest gaan. Acteren en dansen zijn altijd mijn passie geweest.” Reinders heeft ook al vaker in een grote productie gestaan. Zo kroop ze tijdens de laatste editie van het Beeselse Draaksteken (2016) nog in de

huid van de koningin. Dat de repetities van de Passiespelen in een periode zouden vallen waarin de rest van haar leven stormachtig was, kon ze niet vermoeden toen ze zich bij deze productie aanmeldde voor een rol.

„Relatie, werk; het ging gewoon niet meer. Ik zat tegen een keerpunt in mijn leven aan te hikken met alle spanningen van dien. Maar zodra ik in de auto stapte om naar de repetities te gaan, voelde ik alles van me af glijden. Hoe dichterbij de Doolhof in Tegelen kwam, hoe rustiger ik werd. Als ik stond te spelen, kon ik eindelijk weer eens mezelf zijn. Ik heb mezelf teruggevonden tijdens de repetities van de Passiespelen. Het voelde als thuiskomen.”

Dat laatste is ook te danken aan de overige acteurs en medewerkers van de Passiespelen. Het is een hechte groep. Hier zijn vriendschappen voor het leven gesloten. Gevoelige scènes die aan wonden schuurden die nog helemaal openlagen, waren voor ‘de moeder van Judas’ soms best moeilijk. Maar ze kon altijd rekenen op een lief gebaar, een warme knuffel of een schouder om op uit te huilen. Tijdens een studiereis naar Jeruzalem zijn er bij alle spelers tranen gevloeid, zegt Reinders.

Olijfboomgaard

„Een groot deel van de cast heeft Jeruzalem bezocht om meer gevoel te krijgen bij alle belangrijke plekken die te maken hebben met de kruisiging van Jezus. Verdriet, geloof, verdeeldheid, oorlog; het is bijna tastbaar als je bijvoorbeeld over de markt van Jeruzalem loopt. Die markt komt ook voor in ons spel, dus die indrukken kunnen we gebruiken om de scènes nog beter neer te zetten.” Reinders heeft ook een poos in de olijfboomgaard gezeten. „Komt natuurlijk ook in het stuk voor. En ineens zit je daar dan.”

De spanning die constant in Jeruzalem hangt, is overal voelbaar, zegt de actrice verder. „Mensen zijn op hun hoede. Altijd. Straks op het toneel kan ik die emotie zó weer oproepen.” Maar Jeruzalem heeft Reinders niet alleen als actrice veel goeds gebracht. „Ik heb daar, ver weg van alles en iedereen, de rust gevonden om mezelf opnieuw uit te vinden. Ik heb plezier gehad in Jeruzalem, passie gevoeld en soms was het ook erg emotioneel. Het was fijn dat ik mensen om me heen had die me steunden. Uiteindelijk begreep ik wat ik thuis anders moest gaan doen. Dat besef kreeg ik op een berg in de woestijn.”

Dansen

Reinders heeft een hele dag moeten bijkomen toen ze hoorde dat de Passiespelen door corona niet doorgaan. „We zouden deze zomer 25 voorstellingen spelen. Zes weken zou ik elk weekend helemaal vol zitten door de Passiespelen. Nu ga ik me aan die

andere passie wijden: dansen. Ik ga leren om emotionele ballast en negatieve gevoelens met behulp van dans en ritmische bewegingen los te laten. Ook die ervaringen zal ik volgend jaar meenemen in mijn spel, want natuurlijk hoop ik dat de Passiespelen in 2021 wel door kunnen gaan.” Dat alles dit jaar is afgeblazen, heeft volgens Reinders ook een voordeeltje. „We mogen alles nog eens overdoen. Nog een heel jaar Passiespelen. Ik ga daar met volle teugen van genieten.”